

- 2) Strona skarżąca i Kik Textilien und Non-Food GmbH pokrywają własne koszty oraz każda z nich po połowie koszty poniesione przez stronę pozwaną.

⁽¹⁾ Dz.U. C 359 z 7.12.2013.

Postanowienie Sądu z dnia 28 stycznia 2015 r. – Kicks Kosmetikkedjan/OHIM – Kik Textilien (KICKS)

(Sprawa T-532/13) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Sprzeciw — Wycofanie sprzeciwu — Umorzenie postępowania)

(2015/C 107/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Kicks Kosmetikkedjan AB (Sztokholm, Szwecja) (przedstawiciel: adwokat K. Strömholm)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: I. Harrington, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Kik Textilien und Non-Food GmbH (Bönen, Niemcy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 25 lipca 2013 r. (sprawa R 991/2012-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Kicks Kosmetikkedjan AB a Kik Textilien und Non-Food GmbH.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Strona skarżąca i Kik Textilien und Non-Food GmbH pokrywają własne koszty oraz każda z nich po połowie koszty poniesione przez stronę pozwaną.

⁽¹⁾ Dz.U. C 359 z 7.12.2013.

Skarga wniesiona w dniu 13 listopada 2014 r. – Infineon Technologies/Komisja

(Sprawa T-758/14)

(2015/C 107/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Infineon Technologies AG (Neubiberg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci I. Brinker, U. Soltész, P. Linsmeier)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 3 września 2014 r. w sprawie AT.39574 Smart card chips (czipy do kart inteligentnych), notyfikowanej skarżącej w dniu 5 września 2014 r., a w szczególności art. 1 lit. a), art. 2 lit. a) i art. 4 ust. 2 tej decyzji;

- tytułem żądania ewentualnego, znaczące obniżenie grzywny nałożonej na spółkę Infineon Technologies AG na mocy art. 2 lit. a) decyzji; oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami poniesionymi przez skarżącą w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi w swej skardze o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2014) 6250 final z dnia 3 września 2014 r. w sprawie AT.39574 – Smart Card Chips (czipy do kart inteligentnych).

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. W ramach zarzutu pierwszego skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła jej prawo do bycia wysłuchaną, w szczególności poprzez odmowę sporządzenia nowego pisma w sprawie przedstawienia zarzutów. Skarżąca utrzymuje, że:
 - Komisja nie przedstawiła dowodów w taki sposób, aby skarżąca mogła zidentyfikować zarzucane jej zachowanie i bronić się w adekwatny sposób;
 - Komisja naruszyła uprawnienia proceduralne spółki Infineon, wprowadzając kluczowe dowody na bardzo zaawansowanym etapie postępowania, w efekcie czego spółka Infineon nie była w stanie przedstawić na swą obronę wyczerpującej odpowiedzi na pismo w sprawie przedstawienia zarzutów i została pozbawiona możliwości podważenia przedstawionych przeciwko niej dowodów podczas przesłuchania; oraz
 - niektóre z dokumentów, na których oparła się Komisja, nie zostały ujawnione spółce Infineon i nie mogą zostać wykorzystane przeciwko niej.
2. W ramach zarzutu drugiego spółka Infineon twierdzi, że Komisja naruszyła zasadę dobrej administracji oraz jej prawo do obrony poprzez zastosowanie „procedury przyspieszonej”.
3. W zarzucie trzecim spółka Infineon utrzymuje, że jej kontakty z konkurentami, o których mowa w decyzji, nie stanowiły naruszenia art. 101 ust. 1 TFUE. Skarżąca podnosi, że:
 - dowód, na którym oparła się Komisja jest niewiarygodny, a tym samym nie jest on wystarczający do obalenia wszelkich racjonalnych wątpliwości co do tego, że opisane w decyzji okoliczności faktyczne zaistniały (in dubio pro reo); oraz
 - opisane przez Komisję okoliczności faktyczne nie stanowią „ograniczenia ze względu na przedmiot”, jak twierdzi Komisja.
4. W ramach zarzutu czwartego skarżąca twierdzi, że Komisja popełniła oczywisty błąd, stosując pojęcie „jednolitego i ciągłego naruszenia”, zważywszy że, po pierwsze, spółka Infineon odpowiadała jedynie za siedem dwustronnych kontaktów (których było w sumie 41), po drugie, nie była ich świadoma, a wreszcie nie mogła także racjonalnie przewidzieć kontaktów dwustronnych między pozostałymi uczestnikami.
5. W zarzucie piątym skarżąca utrzymuje, że Komisja popełniła oczywiste błędy przy obliczaniu grzywny, polegające na braku wyłączenia z wartości sprzedaży (podstawy obliczania grzywny) obrotu, który w oczywisty sposób nie miał związku z naruszeniem.
6. W ramach zarzutu szóstego skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła swe własne wytyczne i zasadę proporcjonalności, w szczególności poprzez przyjęcie „współczynnika z tytułu wagi naruszenia” w jednakowej wysokości dla wszystkich stron.